

SENTÈNCIA 99-19 DEL 22 DE JUNY DE 1999

CASS. INVALIDESA ACCIDENT DE TREBALL. Anàlisi dels dictàmens dels perits designats per la Batllia. Denegació d'una segona prova pericial. INDEFENSIÓ DEL DEMANDANT. No n'hi ha pel fet que el procés s'iniciï directament per demanda.

Ponent: M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

ANTECEDENTS DE FET

1.- La Secció Administrativa de la Batllia, en la seva sentència número 98-85, de 23 de desembre de 1998, va desestimar la demanda formulada pel Sr. Carles A.D., i va declarar que la resolució de la Caixa Andorrana de Seguretat Social de 29 de desembre de 1997, confirmada en alçada el 28 de gener de 1998, és ajustada al Dret.

2.- Contra la decisió esmentada, la representació processal del demandant va interposar un recurs d'apel·lació, que va tenir entrada en la Secretaria d'aquesta Sala el 2 de març de 1990. En l'escrit d'apel·lació es demanava el reconeixement d'un grau d'invalidesa derivada d'accident de treball del 75% en lloc del 44% reconegut en la via administrativa i mantingut en la sentència, tenint en compte les seqüeles derivades de l'accident

3.- De l'escrit esmentat se'n va donar trasllat a la representació processal de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, que el va contestar el 18 de març, interessant la desestimació del recurs i la confirmació de la sentència, ja que aquesta fa una correcta valoració de les seqüeles que persisteixen en la persona de l'apel·lant.

4.- La vista pública va tenir lloc el dia 31 de maig de 1999, data a partir de la qual les actuacions han quedat vistes per deliberar i decidir.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- La sentència de la Secció administrativa de la Batllia que és objecte d'aquesta alçada considera ajustades al Dret les resolucions de la Caixa Andorrana de Seguretat Social que reconeixen a l'apel·lant una minva física del 44%, i aquest demana el reconeixement d'una incapacitat del 75%.

El Sr. A.D., nascut l'any 1955 i de professió portador de grues, va patir un accident de treball el dia 17 d'octubre de 1995 en el qual es va produir un cop a l'espatlla dreta, passant tot seguit a percebre prestacions d'atur de treball, i finalment li va ser declarada la minva de capacitat de guany la quantificació de la qual és objecte d'aquest recurs.

Tercer.- La part apel·lant reproduïx, en aquesta segona instància, la pretensió adduïda en la primera de que es declari la nul·litat del procediment i que es retrotreguin les actuacions al moment anterior a la presentació de la demanda ja que aquesta ha hagut de ser preparada sense haver tingut a disposició els elements de prova necessaris per articular-la, perquè la Caixa Andorrana de Seguretat Social no els havia facilitat.

La sentència de la Batllia, desestima aquesta pretensió, pronunciament que ha de ser confirmat íntegrament per les següents raons:

- a) en primer lloc perquè la norma processal que determina que la iniciació del procés contenciós administratiu directament per demanda sense disposar, per redactar-la, de l'expedient administratiu, no genera cap mena d'indefensió al demandant, ja que l'expedient administratiu sempre pot ser examinat en l'òrgan administratiu que en té la cura, en els termes de l'article 42 del Codi de l'Administració.
- b) en segon lloc perquè la prova de la qual no disposi l'agent en el moment de redactar la demanda pot obtenir-se durant el període probatori si no ha estat aportada per la part demandada en contestar la demanda. En el cas present, la naturalesa de l'assumpte palesa que l'agent coneix amb precisió els elements

de fet, és a dir, els informes i les proves mèdiques en les quals es recolza la decisió de la CASS i, per tant, no pot al·legar, amb èxit, indefensió amb efecte anul·lador de les actuacions processals.

Per les raons exposades, també cal desestimar la petició formulada, amb caràcter subsidiari, de que es declari que el Servei de Medicina Legal i Forense (que va emetre la prova pericial en la primera instància) té l'obligació de practicar tota la prova sol·licitada per la part demandant i no solament la proposada per la CASS. En efecte, aquesta declaració no és susceptible d'incloure's en la decisió jurisdiccional del recurs i només podria se atesa en el cas de que es demanés la nul·litat d'actuacions per manca d'una prova proposada, concedida i, malgrat això, no practicada. En el cas analitzat, no consta en absolut que els perits designats per la Batllia no tinguessin en compte totes les circumstàncies patològiques de l'assegurat a l'hora d'emetre el seu dictamen i per tant no és procedent la pràctica d'un segon informe com es va demanar en l'acte de la vista.

Quart.- Per determinar quin és el grau d'invalidesa que correspon a l'apel·lant cal tenir en compte els nombrosos informes mèdics aportats com a medi de prova, tant pel Sr. A.D. com per la pròpia Caixa Andorrana de Seguretat Social però especialment cal partir de les importants precisions que fan els perits mèdics designats per la Batllia, no solament pel caràcter objectiu de l'informe emès sinó també per la seva exhaustivitat i particularment en allò que fa referència a les lesions clarament derivades de l'accident (que afecta les vèrtebres C3-C4) i aquelles que preexistien (la tumoració a nivell C4) i que no havien donat cap símptoma abans de l'accident.

En l'informe citat s'indica que les seqüeles secundàries a l'accident de treball són la cervicobraquiàlgia crònica, amb afectació lleugera de l'arrel C5, que provoca rigidesa de la columna cervical, dolors a nivell cervical i del braç dret, manca de força i parestèsies als dits V i IV, així com vertigen posicional. I afegeix altres lesions, que no deriven directament de l'accident però han resultat agreujades per ell, o s'han posat de manifest amb posterioritat, com són els "drop attacks" i la inestabilitat C3-C4, que són seqüeles secundàries a l'existència d'una tumoració a nivell C4, que va ser extirpada el dia 1 de març de 1996.

La sentència recorreguda analitza correctament l'extens i complet informe pericial sense menystenir els altres informes mèdics, més puntuals, emesos pels metges que tracten l'agent de la seva patologia, i del serveis de la pròpia entitat demandada, particularment quan, valorant el primer dels citats en la seva justa mesura, separa perfectament les lesions directament derivades de l'accident d'aquelles altres que deriven de la malaltia, i conclou que, en aquesta causa,

només poden tenir-se en compte les primeres, el percentatge de les quals no supera el que li ha estat reconegut en la via administrativa.

Tot això comporta la desestimació del recurs i la confirmació de la sentència de la Batllia.

Cinquè.- No hi ha mèrits per a una especial imposició de les costes causades en aquesta segona instància.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal del Sr. Carles A.D. contra la sentència de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, número 98-85, de 23 de desembre de 1998, que es confirma íntegrament, sense fer cap pronunciament sobre el pagament de les despeses d'aquesta segona instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.